

של 'פועלי ציון' וכולם אכלו אצל חיים ברוך. כל הפועלים היו מכיריו
והוא הציגני לפניהם.¹⁶⁹

כעבור שנים סיפרה יעל לשותפתה לחדר במושבה מגדל על אודות גבר
בפודוליה אותו אהבה ואשר אף הוא רצה להנשא לה 'אך לנסוע לא"י לא רצה'.
אביה, על פי הסיפור, פקד עליה לנסוע לארץ ללא אהובה והיא נדרה נדר שלא
להתחתן לעולם עם גבר אחר. 'אמרה וגם קיימה: רווקה נשארה' ונראה היה כי
כעסה על אביה נותר בה במשך שנים.¹⁷⁰ לא ברור מדוע צייתה יעל לאביה בענין
זה ומה היה טיבה של פרשת היחסים עם אותו גבר בטרם הפרידה ולאחריה.
מעניין כי גם אחיה יחיאל מיכל, שמת בגיל שלושים ושמונה בטרם עלותו ארצה,
לא נישא, ובמכתביו מאובדובקה תיאר את בדידותו העמוקה המתמשכת למרות
ידידותו עם תלמידיו ותלמידותיו.¹⁷¹ על כל פנים, כשכתבה על אודות המפגש עם
האב ועל אודות מגוריהם המשותפים ברחובות לא הזכירה יעל שמץ מרגשי
המרירות כלפי אביה. כשנה התגוררו האב והבת יחד ברחובות בחדר שמחלונו
נשקף נוף מרהיב של גבעות המושבה וכרמיה, והיו פעילים בחיים החברתיים
והאינטלקטואליים שם.¹⁷²

בשלהי חורף תרס"ט (1909), חודשים מספר לפני בואה של אשתו, הלך גורדון
ליפו כדי להסדיר עבורה מסמכי הגירה. בדרך מרחובות ליפו עצרו אותו שלושה
ערבים ותבעו לדעת לאן פניו מועדות. הוא ענה להם בנימוס אך אלו תקפו אותו,
שדדו את מעילו, ירו בו, דקרו אותו והשאירו אותו מתבוסס בדמו על אם הדרך.
למרבה המזל, הזדמן מכרו מיכאל הלפרין למקום, עצר כרכרה של איכר מאיכרי
ראשון לציון שחלפה במקום ומיהר להעביר את גורדון ליישוב הקרוב ביותר,
משם הוא נלקח לבית החולים ביפו.¹⁷³ שוב עברו חודשים עד שהתאושש
והחלים. לאחר האשפוז בן שלשת השבועות בבית החולים נדרש להשאר ביפו
עוד כחודשיים והחל להתפרנס אז מעבודות תרגום עבור ספריית 'לעם'. באותו
חורף הגיע לארץ יוסף חיים ברנר ו'ביום בואו ארצה הוא בא להתודע אליו'.¹⁷⁴
בסיוון תרס"ט הצטרפה אליו סוף-סוף הרעיה, והמשפחה הכמעט מאוחדת
(יחיאל מיכל טרם סיים הכנותיו לעליה) עברה לעין גנים, שכונת פועלים סמוכה
לפתח תקווה. בעין גנים נמצאו לגורדון עבודה באחד הפרדסים וגם בית קטן עם

¹⁶⁹ שם, עמ' 5-6.

¹⁷⁰ ח' רוטברג, 'אהרן דוד גורדון ובתו יעל', בגבעתיים, 9-10 (תשרי תשכ"ז), עמ' 3.

¹⁷¹ י"ח גורדון לא"ד גורדון (אובדובקה, ערב הפסח, אתתמ"ה [תרע"ד 1914]), מ' צור
(עורך), את אינך בודדה במרום, לעיל הערה 43, עמ' 48-50.

¹⁷² י"ח גורדון, 'מחיי בארץ', לעיל הערה 155, עמ' 6.

¹⁷³ שם, עמ' 7.

¹⁷⁴ שם, עמ' 8.